

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE

Broj: 07 0 U 020180 24 Uvp
Sarajevo, 16.05.2024. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Ajanović-Selimović Amele kao predsjednika vijeća, Jahjaefendić Jasmina i Džerahović Emire, kao članova vijeća, te Švraka Lee, kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja K.T. iz M., ul. ..., koga zastupa Pervan Danijel advokat iz Čitluka, protiv akta broj: UP-II-03-37-122/21 od 24.09.2021. godine, tuženog Federalnog ministarstva za pitanja boraca i invalida odbrambeno- oslobodilačkog rata Sarajevo, u upravnoj stvari izvršenja rješenja, odlučujući o zahtjevu Federalnog pravobranilaštva za vanredno preispitivanje sudske odluke, protiv presude Kantonalnog suda u Mostaru, broj: 07 0 U 020180 21 U od 19.03.2024. godine, na nejavnoj sjednici održanoj dana 16.05.2024. godine, donio je sljedeću:

P R E S U D U

Zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke se uvažava, presuda Kantonalnog suda u Mostaru, broj: 07 0 U 020180 21 U od 19.03.2024. godine, se preinačava i rješava :

Osporeno rješenje tuženog Federalnog ministarstva za pitanja boraca i invalida odbrambeno oslobodilačkog rata broj: UP-II-03-37-122/21 od 24.09.2021. godine i prvostepeno rješenje Općinske službe za društvene djelatnosti, opću upravu i branitelje Općine Čitluk, broj: 04-01-37-50/21 od 25.01.2021. godine, se poništavaju i predmet vraća prvostepenom organu na ponovno rješavanje.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Kantonalnog suda u Mostaru, broj: 07 0 U 020 180 21 U od 19.03.2024. godine, ispravljenom rješenjem tog suda broj: 07 0 U 020 180 21 U od 01.04.2024. godine, uvažena je tužba, poništeno rješenje tuženog Federalnog ministarstva za pitanja boraca i invalida odbrambeno-oslobodilačkog rata Sarajevo, broj: UP-II-03-37-122/21 od 24.09.2021. godine i rješenje Općine Čitluk, Općinske službe za društvene djelatnosti, opću upravu i branitelje broj: 04-01-37-50/21 od 25.01.2021. godine i upravna stvar riješena tako što je utvrđeno da je rješenje Općine Čitluk, Općinske službe za društvene djelatnosti, opću upravu i branitelje, broj: 04-43-291/06 od 19.12.2006. godine, izvršno, pa je naloženo tuženom da tužitelju na ime mjesečnih novčanih iznosa lične invalidne za period od 01.05.2011. godine do 31.07.2016. godine isplati ukupan iznos od 16.771,08 KM, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom koja teče: na iznose od 262,44 KM od 01.06.2011. godine, 262,44 KM od 01.07.2011. godine, 262,44 KM od 01.08.2011. godine, 262,44 KM od 01.09.2011. godine, 262,44 KM od 01.10.2011. godine, 262,44 KM od 01.11.2011. godine, 262,44 KM od 01.12.2011. godine, 262,44 KM od 01.01.2012. godine, 262,44 KM od 01.02.2012. godine,

262,44 KM od 01.03.2012. godine, 262,44 KM od 01.04.2012. godine, 262,44 KM od 01.05.2012. godine, 262,44 KM od 01.06.2012. godine, 262,44 KM od 01.07.2012. godine, 262,44 KM od 01.08.2012. godine, 262,44 KM od 01.09.2012. godine, 262,44 KM od 01.10.2012. godine, 262,44 KM od 01.11.2012. godine, 262,44 KM od 01.12.2012. godine, 262,44 KM od 01.01.2013. godine, 267,96 KM od 01.02.2013. godine, 267,96 KM od 01.03.2013. godine, 267,96 KM od 01.04.2013. godine, 267,96 KM od 01.05.2013. godine, 267,96 KM od 01.06.2013. godine, 267,96 KM od 01.07.2013. godine, 267,96 KM od 01.08.2013. godine, 267,96 KM od 01.09.2013. godine, 267,96 KM od 01.10.2013. godine, 267,96 KM od 01.11.2013. godine, 267,96 KM od 01.12.2013. godine, 267,96 KM od 01.01.2014. godine, 267,96 KM od 01.02.2014. godine, 267,96 KM od 01.03.2014. godine, 267,96 KM od 01.04.2014. godine, 267,96 KM od 01.05.2014. godine, 267,96 KM od 01.06.2014. godine, 267,96 KM od 01.07.2014. godine, 267,96 KM od 01.08.2014. godine, 267,96 KM od 01.09.2014. godine, 267,96 KM od 01.10.2014. godine, 267,96 KM od 01.11.2014. godine, 267,96 KM od 01.12.2014. godine, 267,96 KM od 01.01.2015. godine, 267,96 KM od 01.02.2015. godine, 267,96 KM od 01.03.2015. godine, 267,96 KM od 01.04.2015. godine, 267,96 KM od 01.05.2015. godine, 267,96 KM od 01.06.2015. godine, 267,96 KM od 01.07.2015. godine, 267,96 KM od 01.08.2015. godine, 267,96 KM od 01.09.2015. godine, 267,96 KM od 01.10.2015. godine, 267,96 KM od 01.11.2015. godine, 267,96 KM od 01.12.2015. godine, 267,96 KM od 01.01.2016. godine, 267,96 KM od 01.02.2016. godine, 267,96 KM od 01.03.2016. godine, 267,96 KM od 01.04.2016. godine, 267,96 KM od 01.05.2016. godine, 267,96 KM od 01.06.2016. godine, 267,96 KM od 01.07.2016. godine i 267,96 KM od 01.08.2016. godine, pa sve do isplate, i to za period od dospijeca svakog pojedinog mjesečnog novčanog iznosa pa do 13.03.2020. godine po stopi zakonske zatezne kamate od 12% godišnje, a za period od 14.03.2020. godine, pa do konačne isplate po stopi zakonske zatezne kamate od 10% godišnje, te mu nadoknadi troškove postupka u iznosu od 1.440,00 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od donošenja ove presude pa do isplate, te je određeno izvršenje zapljenom i prijenosom novčanih sredstava, koja se vode na transakcijskim računima Federacije Bosne i Hercegovine, Vlade Federacije Bosne i Hercegovine, Federalnog ministarstva za pitanja boraca i invalida odbrambeno-oslobodilačkog rata Sarajevo otvorenim kod Union Banke d. d. Sarajevo, broj: ..., broj: ... i broj: ... i drugih računa tuženog, zajedno sa troškovima postupka na račun punomoćnika tužitelja, advokata Danijela Pervana otvorenih kod UniCredit Bank d.d. Mostar broj: ... ili drugih računa punomoćnika tužitelja, sa naznakom za T.K., roku od 30 dana.

Protiv navedene presude Federalno pravobranilaštvo je podnijelo zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke iz razloga koji su propisani odredbom iz člana 41. stav 2. Zakona o upravnim sporovima, sa prijedlogom da se pobijana presuda preinači i tužba odbaci ili kao neosnovana odbije.

U zahtjevu se navodi da je pobijana presuda donesena uz pogrešnu primjenu Zakona o pravima branilaca i članova njihovih porodica, Zakona o upravnom postupku, Zakona o upravnim sporovima i Zakona o izvršnom postupku. Navodi se da je članom 35. stav 4. Zakona o pravima branilaca i članova njihovih porodica, propisano da mjesečna novčana primanja prema ovom zakonu zastarjevaju u roku od tri godine od dana dospelosti posljednje isplate. Sud u upravnom sporu nije nadležan ni da nalaže, ni da izvršava rješenja koja glase na novčana potraživanja donesena u upravnom postupku, posebno kada se radi o potraživanjima retroaktivnih isplata, kao u konkretnom predmetu, te da je u suprotnosti sa odredbom člana

273. stav 2. Zakona o upravnom postupku, prema kojoj se izvršenje radi ispunjenja novčanih potraživanja provodi sudskim putem, što podrazumijeva redovni sud, a nikako sud u upravnom sporu. Nadalje, izreka pobijane presude je kontradiktorna obrazloženju, jer je obavezan tuženi organ na isplatu, što je protivno odredbama Zakona o pravima branilaca i članova njihovih porodica, jer prema odredbi člana 39. navedenog zakona, rješenje o pravima na naknade iz člana 8., 19. i 25. ovog zakona, po službenoj dužnosti izvršava nadležni prvostepeni organ. Također je istaknuto da je pobijanom presudom pogrešno i neosnovano tuženi obavezan na plaćanje zakonskih zatezних kamata, koje nisu ni priznate konačnim rješenjem, te nije riječ o obligaciono pravnom odnosu iz člana 1. Zakona o obligacionim odnosima, nego o socijalnim davanjima, a zakonom nije predviđena isplata kamata u slučaju zakašnjenja s isplatom, niti na to upućuju drugi zakoni i propisi vezani za zakon, te se pozvao na odluku Ustavnog suda BiH broj AP-3783/17 od 25.10.2017. godine. Smatra da je pogrešna odluka o troškovima postupka jer se u upravnom sporu ne mogu izvršavati rješenja koja glase na novčana potraživanja donesena u upravnom postupku, a pogotovo kada se radi o potraživanjima retroaktivnih isplata kao što je to u konkretnom slučaju. Također se pozvao na odredbu člana 112. stav 3. Zakona o upravnom postupku kojom je propisano da se troškovi za pravno zastupanje naknađuju samo u slučaju kad je takvo zastupanje bilo nužno i opravdano. Ujedno se moli preispitivanje visine dosuđenih troškova upravnog postupka i upravnog spora.

Tužitelj nije dostavio odgovor na zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke.

Nakon što je ispitao zakonitost pobijane presude u vezi sa navodima zahtjeva za vanredno preispitivanje sudske odluke, u skladu s odredbom iz člana 45. Zakona o upravnim sporovima¹, u granicama zahtjeva i povreda propisa navedenih u zahtjevu, ovaj sud je odlučio kao u izreci presude, iz sljedećih razloga:

Prema obrazloženju pobijane presude i stanju spisa predmeta, tužitelj je 14.01.2013. godine, podnio Općinskoj službi za društvene djelatnosti, opću upravu i branitelje Općine Čitluk zahtjev za donošenje zaključka o dozvoli izvršenja rješenja Općinske službe za društvene djelatnosti, opću upravu, branitelje i civilnu zaštitu Općine Čitluk, broj: 04-43-291/06 od 19.12.2006. godine, kojim će se na osnovu naprijed navedenog izvršenja, koje je postalo izvršno 11.01.2007. godine, dozvoliti izvršenje isplatom lične invalidnine, sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od 10-tog dana u mjesecu za prethodni mjesec, počev od 01.05.2011. godine pa ubuduće, tako da se zaostali dospjeli obroci isplate odjednom, a ostali kako budu dospijevali svakog prvog do desetog u mjesecu za prethodni mjesec, na račun podnositelja zahtjeva. Prvostepeni organ je, postupajući u izvršenju presude Kantonalnog suda u Mostaru, broj: 07 0 U 011237 15 U od 28.06.2016. godine, zaključkom broj: 04-01-43-1181/16 od 19.07.2016. godine, dozvolio izvršenje navedenog rješenja i to na način da se tužitelj, kao tražilac izvršenja, uvrsti na isplatu redovnih mjesečnih primanja lične invalidnine počev od 01.08.2016. godine. Tužitelj je 15.01.2021. godine, podnio prvostepenom organu prijedlog za donošenje dopunskog zaključka o dozvoli izvršenja rješenja Općinske službe za društvene djelatnosti, opću upravu, branitelje i civilnu zaštitu Općine Čitluk, broj: 04-43-291/06 od 19.12.2006. godine, na način da se izreka zaključka broj: 04-01-43-1181/16 od 19.07.2016. godine, dopuni tačkom III tako da se dozvoljava izvršenje zaostalih mjesečnih invalidnina po rješenju od 09.06.2006. godine, za period od 01.05.2011. godine pa do

¹ Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine, broj: 9/05

31.07.2016. godine, sa zakonskim zateznim kamatama i troškovima postupka. Odlučujući o prijedlogu tužitelja prvostepeni organ je rješenjem broj: 04-01-37-50/21 od 25.01.2021. godine, odbio prijedlog tužitelja, zaključujući da je nastupila zastara novčanih potraživanja, shodno članu 35. stav 4. Zakona o pravima branilaca i članova njihovih porodica, navodeći uz to i odredbu iz člana 267. stav 7. Zakona o upravnom postupku, kojom je propisano je da se nakon isteka roka od 5 godina od dana kad je rješenje postalo izvršno ne može tražiti njegovo izvršenje. Tužitelj je protiv navedenog rješenja izjavio žalbu koja je osporenim rješenjem tuženog kao neosnovana odbijena. Donoseći osporeno rješenje tuženi je samo citirao odredbe iz članova 35. stav 4. Zakona o pravima branilaca i članova njihovih porodica i 267. stav 7. Zakona o upravnom postupku.

Prvostepeni sud je, donoseći pobijanu presudu, zaključio da su nadležni upravni organi pogrešno primijenili odredbu iz člana 267. stav 7. Zakona o upravnom postupku, jer se ta odredba primjenjuje u situaciji kada stranka nije u roku od 5 godina od dana kad je rješenje postalo izvršno tražila njegovo izvršenje, odnosno kada se ono nikako nije izvršavalo, kao i odredbu iz člana 35. stav 4. Zakona o pravima branilaca i članova njihovih porodica, budući da se ne radi o novom zahtjevu tužitelja, već tužitelj traži donošenje dopunskog rješenja povodom njegovog zahtjeva od 14.01.2013. godine, čijim podnošenjem je prekinut zastarni rok. Prvostepeni sud zaključuje da su ispunjeni uslovi da se rješenje prvostepenog organa broj: 04-43-291/06 od 19.12.2006. godine, kao konačno i pravosnažno, izvrši administrativnim putem za koje izvršenje je nadležan prvostepeni organ, u skladu sa odredbom iz člana 39. Zakona o pravima branilaca i članova njihovih porodica, a primjenom člana 32. istog zakona, je udovoljeno i zahtjevu za isplatu zakonskih zateznih kamata, kao je navedeno u izreci pobijane presude.

Naprijed navedeni stav prvostepenog suda je navodima zahtjeva za vanredno preispitivanje doveden u pitanje.

Naime, nadležni upravni organi su odbili prijedlog tužitelja za donošenje dopunskog zaključka o dozvoli izvršenja, pozivajući se samo na zakonske odredbe o zastari, propisane članovima 35. stav 4. Zakona o pravima branilaca i članova njihovih porodica² i 267. stav 7. Zakona u upravnom postupku³, ne cijeneći pri tome da li su ispunjeni uvjeti za donošenje dopunskog zaključka propisani odredbom iz člana 214. stav 1. Zakona o upravnom postupku, nego su prijedlog tužitelja za donošenje dopunskog zaključka smatrali novim prijedlogom. Suprotno stavovima upravnih organa prvostepeni sud je zaključio da se ne radi o novom zahtjevu tužitelja, već da tužitelj traži donošenje dopunskog rješenja povodom njegovog zahtjeva od 14.01.2013. godine, čijim podnošenjem je prekinut zastarni rok. Pri tome, ni prvostepeni sud nije dao razloge zbog kojih smatra da su ispunjeni uvjeti za donošenje dopunskog zaključka o dozvoli izvršenja, koji su propisani odredbom iz člana 214. stav 1. Zakona o upravnom postupku. Navedenom zakonskom odredbom je propisano da ako nadležni organ nije rješenjem odlučio o svim pitanjima koja su bila predmet postupka, on može, po prijedlogu stranke ili po službenoj dužnosti, donijeti posebno rješenje o pitanjima koja već donesenim rješenjem nisu obuhvaćena (dopunsko rješenje).

² Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine, broj: 33/04, 56/05, 70/07, 9/10 i 90/17

³ Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine, broj: 2/98, 48/99 i 61/22

Prema tome, ni nadležni upravni organi, a ni prvostepeni sud nisu cijenili sadržaj zahtjeva tužitelja za donošenje zaključka o dozvoli izvršenja od 14.01.2013. godine, kao i sadržaj zaključka broj: 04-01-43-1181/16 od 19.07.2016. godine, na osnovu kojih bi utvrdili da li je nadležni organ donesenim zaključkom odlučio o svim pitanjima koja su bila predmet postupka, ili nije odlučio od čega ovisi ispunjenost uvjeta za donošenje dopunskog zaključka, kao to propisuje odredba iz člana 214. stav 1. Zakona o upravnom postupku.

Propuštanjem da na naprijed navedeni način cijene ispunjenost uvjeta za donošenje dopunskog zaključka organi uprave, kao i prvostepeni sud, su počinili povredu federalnog zakona o postupku, sadržanoj u odredbi iz člana 214. stav 1. Zakona o upravnom postupku, koja je bila od uticaja na rješenje stvari.

Iz navedenih razloga ovaj sud je, na osnovu člana 46. stav 1. i 2. Zakona o upravnim sporovima, zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke uvažio i pobijanu presudu preinačio tako što je osporeno rješenje, kao i zaključak prvostepenog organa poništio i predmet vratio prvostepenom organu na ponovno rješavanje.

Zapisničar
Švraka Lea, s.r.

Predsjednik vijeća
Ajanović – Selimović Amela, s.r.